

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 28. maja 2015. godine
Br. ref.: RK 802/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI09/15

Podnosilac

Ramë Dauti

**Zahtev za ocenu ustavnosti presude PML. br. 205/2014 Vrhovnog suda
Kosova od 19. novembra 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija
Robert Carolan, sudija
Arta Rama-Hajrizi, sudija i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Ramë Dauti sa prebivalištem u Vitini (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa advokat g. Rifat Abdullahi.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva traži ocenu ustavnosti presude PML. br. 205/2014 Vrhovnog suda Kosova od 19. novembra 2014. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude [PML. br. 205/2014] Vrhovnog suda Kosova od 19. novembra 2014. godine, kojom je, navodno, došlo do povrede ustavom zagwarantovanih prava i sloboda podnosioca i to: člana 30. [Prava optuženog], člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], Ustava Republike Kosovo, kao i odredaba člana 6. i članova 2. i 4. Protokola 7, Evropske konvencije o osnovnim ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).
4. Ujedno, podnosilac traži da Sud uvede privremenu meru i donese posebnu odluku kojom bi se odložilo izvršenje pravosnažne presude, sve dok se ne oceni ustavnost osporene presude.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članovima 27. i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilima 54. 55. i 56. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Sudom

6. Dana 29. januara 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Sudu.
7. Dana 9. februara 2015. godine, predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI09/15, imenovao sudiju Altaya Suroya za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. KSH. KI09/15 imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Ivan Čukalović i Enver Hasani.
8. Dana 25. februara 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca i Vrhovni sud o registraciji zahteva.
9. Dana 16. aprila 2015. godine, nakon razmatranja izveštaja sudije izvestioca, Veće za razmatranje je iznelo preporuku Sudu, u punom sastavu, za neprihvatljivost zahteva i odbijanje zahteva za uvođenje privremene mere.

Pregled činjenica

10. Dana 26. avgusta 2010. godine, podnosilac je podneo krivičnu prijavu protiv sudije Opštinskog suda u Kamenici, zbog krivičnog dela zloupotrebe službenog položaja i nadležnosti.
11. Dana 28. marta 2011. godine, Opštinsko javno tužilaštvo u Gnjilanu odbilo je tu krivičnu prijavu i istovremeno je podiglo optužnicu protiv podnosioca zbog krivičnog dela lažnog prijavljivanja, iz člana 306. stav 1 Krivičnog zakona Kosova (u daljem tekstu: ZKP)

12. Dana 28. aprila 2014. godine, Osnovni sud u Gnjilanu, odeljenje u Kamenici, doneo je presudu [P. nr. 462/2013] kojom je podnosioca osudio na kaznu zatvora u trajanju od 40 dana.
13. Podnosilac je u zakonskom roku podneo žalbu Apelacionom sudu na presudu [P. nr. 462/2013] Osnovnog suda u Gnjilanu, odeljenja u Kamenici, zbog kršenja odredaba ZKP i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.
14. Dana 21. avgusta 2014. godine, Apelacioni sud je presudom [PA1. br. 802/14] odbio žalbu podnosioca, kao neosnovanu, sa obrazloženjem da: „prema oceni ovog suda, gorespomenute tvrdnje nisu osnovane. Osporena presuda ne sadrži suštinsko kršenje odredaba krivičnog postupka iz člana 384, stav 1, podstav 12 i stav 2 u vezi sa članom 370, stav 7 ZKP-a za koje se tvrdi u žalbi, kao ni druga kršenja koja ovaj sud uvek primećuje po službenoj dužnosti u skladu sa odredbom člana 394 ZKP-a. Presuda je konkretna i jasna...“
15. Podnosilac je u zakonskom roku podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu protiv presude [P. br. 462/2013] Osnovnog suda u Gnjilanu – odeljenja u Kamenici od 25. aprila 2014. godine i presude [PA 1. br. 802/2014] Apelacionog suda u Prištini od 21. avgusta 2014. godine.
16. Dana 19. novembra 2014. godine, Vrhovni sud je doneo presudu [PML.br. 205/2014] kojom je zahtev za zaštitu zakonitosti podnosioca odbio kao neosnovan sa obrazloženjem: „U vezi sa kršenjima osnovnih odredbi krivičnog postupka iz člana 384, stav 1, podstav 12, u vezi sa članom 370, stav 7, ZKPK-a kao i člana 361, stav 2 ZKPK-a, u zahtevu podnosioca nije precizirano gde se i kako se ova kršenja manifestuju. Međutim, presude Prvogostepenog i Drugostepenog suda su jasne i konkretne, u njihovim obrazloženjima su dati dovoljni razlozi za sve relevantne činjenice.“

Navodi podnosioca

17. Podnosilac zahteva navodi: „da je odlukama redovnih sudova prema sada osuđenom, došlo do kršenja ustavnih prava, prava optuženog iz člana 30 i pravo na pravično i nepristrasno suđenje iz člana 31, Ustava Republike Kosova i odredbe člana 6 i članova 2 i 4 Protokola 7, Evropske konvencije o osnovnim ljudskim pravima.“
18. Podnosilac od Suda traži:
 - I. „DA PROGLASI zahtev prihvatljivim;
 - II. DA KONSTATUJE da je bilo kršenja člana 30. (Prava optuženog) i člana 31. (Pravo na pravično i nepristrasno suđenje);
 - III. DA PONIŠTI presudu PML. br. 205/2014 Vrhovnog suda Kosova od 19. novembra 2014. godine, presudu PA1. br. 802/14 Apelacionog suda Kosova od 21. avgusta 2014. godine i presudu P. br. 461/2013 Osnovnog suda u Gnjilanu - odeljenja u Kamenici, od 25. aprila 2014. godine;

IV. *Predmet se vraća prvostepenom sudu na ponovni postupak, ali prebacujući realnu nadležnost na neki drugi Osnovni sud“.*

Ocena prihvatljivosti zahteva

19. Kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom, dalje navedeni u Zakonu i Poslovniku o radu Suda.

20. U tom smislu, član 113. stav 7. Ustava propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

21. Član 48. Zakona, propisuje:

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.“

22. Sud se takođe poziva i na pravilo 36 (1) d), 36 (2) b) i d) Poslovnika, koje propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan, kada zaključi:

[...]

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava;

[...], ili

d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju“.

23. U konkretnom slučaju, podnosilac je u zahtevu naveo da je presudom [PML. br. 205/2014] Vrhovnog suda Kosova od 19. novembra 2014. godine došlo do kršenja ustavom zagaranovanih prava i sloboda iz člana 30. (Prava optuženog) i člana 31. (Pravo na pravično i nepristrasno suđenje) Ustava Republike Kosovo, kao i odredaba člana 6. i članova 2. i 4. Protokola 7 EKLJP.

24. S tim u vezi, Sud je celokupan postupak pred redovnim sudovima sagledao kao jedinstvenu celinu, te je mišljenja da je postupak vođen na način kojim je podnosiocu bilo obezbeđeno pravo na pravično suđenje, a što je i Vrhovni sud u svojoj presudi [PML. br. 205/2014] i zaključio: *„[...] presude Prvostepenog i Drugostepenog suda su jasne i konkretne, u njihovim obrazloženjima su dati dovoljni razlozi za sve relevantne činjenice.“*

25. Takođe, Sud primećuje da je podnosiocu bilo omogućeno da ima branioca, da izloži svoju odbranu, da učestvuje u postupku, prati tok postupka, ulaže pravna sredstva i preduzima druge zakonom dozvoljene procesne radnje, a iz obrazloženja presude [PML. br. 205/2014] Vrhovnog suda proizilazi da su svi njegovi prigovori neosnovani, te da nisu uticali na zakonitost donetih odluka o krivičnoj odgovornosti. Takođe, podnosilac u ustavnoj žalbi nije naveo nijedan razlog iz koga bi se moglo utvrditi da nije imao dovoljno vremena i mogućnosti za pripremu odbrane.
26. Na osnovu izloženog, Sud je stava da su tvrdnje podnosioca o navodnoj povredi člana 30. (Prava optuženog) i člana 31. (Pravo na pravično i nepristrasno suđenje) Ustava, kao i člana 6. i članova 2. i 4. Protokola 7 EKLJP neosnovane.
27. Sud podseća da član 53. Ustava (Tumačenje odredbi ljudskih prava) predviđa da se: “*osnovna prava i slobode zagarrantovana ovim Ustavom tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava*”.
28. Ustavni sud ponavlja da prema Ustavu, nije njegova dužnost da postupa kao sud četvrtog stepena u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju pravila procesnog i materijalnog prava (vidi: slučaj *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine; vidi takođe: slučaj KI70/11, podnosilac *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti, od 16. decembra 2011. godine).
29. Ustavni sud može samo da razmatra da li su dokazi izneti na pravilan način i da li su postupci, gledano u celini, sprovedeni na takav način da je podnosilac imao pravično suđenje (vidi, između ostalih izvora: slučaj *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 13071/87, izveštaj Evropske komisije za ljudska prava, usvojen 10. jula 1991. godine).
30. Stoga, Sud smatra da podnosilac zahteva nije potkrepio svoje tvrdnje, niti je podneo bilo kakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu njegovih prava garantovanih Ustavom i EKLJP (vidi: slučaj br. KI19/14 i KI21/14, podnosilac *Tafil Qorri i Mehdi Sylva*, Ustavni sud Republike Kosovo, ocena ustavnosti rešenja Apelacionog suda Kosova CA. br. 2129/2013 od 5. decembra 2013. godine i rešenja Apelacionog suda Kosova CA. br. 1947/2013 od 5. decembra 2013. godine).

Ocena zahteva za privremenu meru

31. Sud primećuje da podnosilac u zahtevu traži da Sud uvede privremenu meru i donese posebnu odluku kojom bi se odložilo izvršenje pravosnažne presude, sve dok se ne oceni ustavnost osporene presude.
32. Kako bi odobrio privremenu meru, u skladu sa pravilom 55 (4) Poslovnika radu, Sud mora da utvrdi da:

“(a) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera pokazala *prima facie* slučaj o merodavnosti predmeta i, ukoliko prihvatljivost još uvek nije utvrđena, *prima facie* slučaj o prihvatljivosti predmeta;

(b) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera je dokazala da će pretrpeti nepopravljivu štetu ukoliko se ne dozvoli privremena mera.

[...]"

33. Kao što je prethodno zaključeno, zahtev je neprihvatljiv, te stoga ne postoji *prima facie* slučaj za uvođenje privremene mere. Iz tih razloga, zahtev za privremenu meru treba da se odbije.

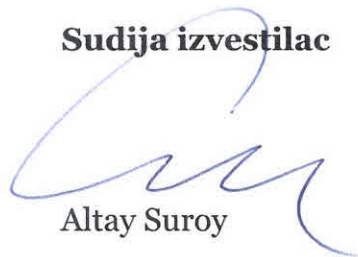
IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa pravilima 36 (1) (d) i 36 (2), 55 (4) (a) i 56 (2) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 28. maja 2015. godine je jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA ODBIJE zahtev za privremenu meru;
- III. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu, u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. DA OGLASI da ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani